

Werset 20-23

Jakie przesłanie miał Gabriel dla Daniela?

Wyraźnie widać związek między rozdziałem 8. i 9. Księgi Daniela. W obu rozdziałach Gabriel rozmawia z prorokiem. Rozdział 8. kończy się tym, że Daniel nie zrozumie wizji. W rozdziale 9. Gabriel przychodzi do niego, aby mu dać wyjaśnienie. Rozdziały 2. i 7. zawierają wizję oraz jej pełne wyjaśnienie. Rozdział 8. natomiast zawiera wizję i tylko częściowe wyjaśnienie; 2300 wieczorów i poranków nie zostaje wyjaśnionych Danielowi. Rozdział 9. nie zawiera wizji, lecz zawiera wyjaśnienie. Musi więc ono odnosić się do 2300 wieczorów i poranków z rozdziału 8.

Werset 24

Bóg wyznacza okres 70 tygodni dla swojego ludu Izraelskiego, co według zasady dzień za rok daje nam 490 lat. Co miało się stać pod koniec tego czasu? Przez kogo te wydarzenia się spełniły?

Naród Izraelski wielokrotnie nie dotrzymywał wierności Bogu, a Bóg zawsze mu przebaczał. Teraz jednak Bóg wyznacza ostateczny termin 490 lat. Wydarzenia pod koniec tego okresu wskazują na Jezusa Chrystusa, który dokonał tego wszystkiego przez swoją śmierć, zmartwychwstanie i wniebowstąpienie.

Werset 25

Kiedy rozpoczyna się tych 70 tygodni lub 490 lat?

Punktem wyjścia jest dekret o odbudowie Jerozolimy. W sprawie powrotu Izraelitów zostały wydane trzy dekry, ale dopiero ostatni doprowadził do odbudowania miasta. Według Księgi Ezdrasza 7,7 dekret ten został wydany w siódmym roku panowania perskiego króla Artakserksesa, tj. w 457 r. p.n.e. Tłumaczenie Uwspółcześnionej Biblii Gdańskiej oddaje omawiany werset 25. w następujący sposób: „Dlatego wiedz i zrozum, że od wyjścia nakazu o przywróceniu i odbudowaniu Jerozolimy aż do Księcia Mesjasza będzie siedem tygodni i sześćdziesiąt dwa tygodnie. Zostaną odbudowane ulica i mur, ale w czasach trudnych”. Tak więc 7+62=69 tygodni (tj. 483 lata) powinno upłynąć, zanim pojawi się Mesjasz. Tak więc w tym miejscu proroctwo przechodzi od 457 r. p.n.e. do roku 27 n.e. (zauważ, że nie było roku zerowego, więc liczymy -2, -1, 1, 2...). Dokładnie w tym roku Jezus został ochrzczony i przez to proroctwo się wypełniło (por. Ewangelia Marka 1,15; List do Galacjan 4,4). Jednak ono nie kończy się w tym miejscu.

Werset 26-27

Co miało się stać po 62 tygodniach, a dokładniej w połowie ostatniego tygodnia?

W wersetach 24-27 używany jest hebrajski paralelizm, w którym na przemian jest mowa o mieście i o Mesjaszu. W połowie ostatniego tygodnia Mesjasz miał znieść ofiary krwawe i z pokarmów. Stało się to wiosną 31 roku, kiedy Jezus złożył swoje życie w ofierze na krzyżu, sprawiając, że wszystkie ofiary ze zwierząt stały się zbyteczne. Na potwierdzenie tego faktu zasłona w świątyni została rozdarta (Ewangelia Mateusza 27,51). Wraz z końcem 490 lat w 34 r. n.e. czas dla narodu izraelskiego dobiegł końca i ewangelia trafiła do pogan. Stało się to za sprawą prześladowań Kościoła chrześcijańskiego, które rozpoczęły się po ukamienowaniu Szczepana (por. Dzieje Apostolskie 8,1-4). Proroctwo przepowiedziało również zniszczenie świątyni i całego miasta. Stało się to w 70 roku, kiedy rzymscy żołnierze podbili Jerozolimę i zburzyli to miasto oraz świątynię.

Poniższy przegląd podsumowuje strukturę wersetów 24-27 oraz przeskok między opisami miasta i Mesjasza. Fragmenty podkreślone dotyczą miasta, a pogrubione Mesjasza.

„Siedemdziesiąt tygodni wyznaczono nad twoim ludem i twoim świętym miastem na zakończenie przestępstwa, na zgładzenie grzechów i na przebłaganie za nieprawość, na wprowadzenie wiecznej sprawiedliwości, na opieczutowanie widzenia i proroctwa oraz na namaszczenie Najświętszego ” (werset 24)	
„Dlatego wiedz i zrozum, że od wyjścia nakazu o <u>przywróceniu i odbudowaniu Jerozolimy</u> aż do Księcia Mesjasza będzie <u>siedem tygodni i sześćdziesiąt dwa tygodnie</u> . <u>Zostaną odbudowane ulica i mur, ale w czasach trudnych</u> ” (werset 25)	
„ A po tych sześćdziesięciu dwóch tygodniach zostanie zabity Mesjasz, lecz nie za siebie (werset 26a).	„ Utrwali przymierze z wieloma na jeden tydzień. A w połowie tego tygodnia sprawi, że ustanie ofiara spalana i ofiara z pokarmów (werset 27a)
<u>A lud księcia, który przyjdzie, zniszczy miasto i świątynię i jego koniec nastąpi wśród powodzi, i do końca wojny są postanowione spustoszenia</u> ” (werset 26b).	<u>a przez mnóstwo obrzydliwości uczyni spustoszenie aż do końca, i wyleje się to, co postanowione, na tego, który ma być spustoszony</u> ” (werset 27b).

* Wszystkie teksty w przekładzie Uwspółcześnionej Biblii Gdańskiej (UBG)